

[Søren P. Larsen.]

Rigsdagen de Forhold, der afsløres i Sommerens Løb, naar Rigsdagen ikke er inde, saaledes at man kan faa autentisk Rede paa, hvorledes de forskellige Sager ligger. Det vækker altid et vist Røre, fordi hele Kontrolsystemet er bygget op, som det er, men Ministeren hævder jo nu, at hans effektive Kontrol, som han kalder det, maa give Haab om, at der vil blive færre Rets-sager i den kommende Tid.

Med Henblik paa Holbæk-Sagen, som Ministeren redegjorde for i Dag, vil jeg sige, at Spørgsmaalet kan jo ikke, højtærede Socialminister, bagatellisere paa den Maade, at man stiller det op saaledes: tre Mænd har i to Aar faaet godt en 500 Kr. for meget i Understøttelse. Det er ikke Maalestokken for, hvad her er foregaaet. Maalestokken for, hvad her er foregaaet, findes i den næste Passus, som Ministeren fremførte angaaende Holbæk-Sagen, at det drejede sig om saa alvorlige Forhold, at Straffen er udmaalt til 40 Dages Fængsel og Tab af de borgerlige Rettigheder i 5 Aar. Det er altsaa de Omstændigheder, der knytter sig til den ulovlige Udbetaling, til den svigtende Kontrol med Medlemmernes Opgivende, og naar den højtærede Minister næsten har faaet det ud af det, at jeg vilde søge at undskylde dem, der har begaaet disse Overtrædelser, og næsten har faaet den Opfattelse, at jeg vilde lægge det op saaledes, som om det egentlig var Lederne, der skulde have været i Fængsel, saa maa jeg sige, at jeg har i Slutningsbemærkningerne i min Tale den 26. Oktober sagt følgende — med Formandens Tilladelse et kort Citat —: at det, som Ledelsen og Administrationen skal sørge for, er,

„at Befolkningen og Medlemmerne af disse Foreninger kan blive klar over, hvor langt deres Rettigheder gaar, saa ikke flere sørgelige Skæbner skal trækkes for Domstolene og idømmes en Straf“.

Ja, det er da givet, at de, der staar for Ledelsen, har et Ansvar, ikke alene over for sig selv, men ogsaa over for den Administration, der foregaar, og naar jeg har nævnt Holbæk-Sagen som typisk og henvist til, at der har været en lignende Sag i Aarhus, er det paa Grund af de Erklæringer, der er fremkommet dels under Vidneudsagnene, dels fra selve Formanden i

Retten, i hvilken Erklæring han slog fast, at det, der foregaar her, er i Virkeligheden dette, at der er en lang Række Medlemmer, som har den Opfattelse, stadig lever

„i den Tro, at den Fortjeneste, der ligger uden for den normale Arbejdstid (mellem 17 Aften og 7 Morgen), ikke skal opgives“,

og er af den Opfattelse,

„at Fortjeneste paa Kontroldage, efter at Kontrol er sket, ikke behøver at opgives“.

Ja, det er det, de sigtede har gjort gældende, for jeg har set i Aarhus — jeg tror, det var Gartnersagen deroppe, der vakte Opmærksomhed —, at det søgte Medlemmerne at undskylde sig med. Men Forholdet bliver noget alvorligere, naar det ikke længere er sigtede Medlemmer, der afgiver en saadan Erklæring, men det er Afdelingsformanden, der afgiver denne Erklæring, og da Forsvareren har brugt denne Erklæring meget stærkt, er det givet, at han i denne Erklæring fra Afdelingsformanden har set en Begrundelse, der skulde tjene som Undskyldning for Medlemmerne. Derfor har jeg Lov at sige, at naturligvis har Afdelingsformanden et Ansvar, og hans Ansvar for den første Erklæring mindskes ikke ved, at han senere afgiver en anden Erklæring, som den højtærede Minister gjorde Rede for i Dag, hvori han vilde bagatellisere denne Erklæring og i Virkeligheden gøre gældende, at Erklæringen, som han her har afgivet, har en egentlig ikke tænkt skulde opfattes paa den Maade — for det er det, der er Meningen med de mange Ord.

Jeg maa sige, at det vil forekomme mig lidt underligt, hvis man fra Administrationens Side vedblivende vil lade denne Afdelingsformand fortsætte som Formand. Jeg vilde finde det betænkeligt — og jeg tror, at en neutral Myndighed ved Administrationen af disse Forhold, og mange Chefer inden for forskellige Administrationsomraader vil give mig Ret deri — at lade en Afdelingsformand, hvis sunde Sans kan svigte paa en saadan Maade, at han til Retten afgiver en Erklæring med det Indhold, fortsætte sin Virksomhed.

Der er ogsaa udtalt, siger Ministeren, en Beklagelse fra Kassernes Ledelses Side til Formanden. Jeg ved ikke, hvor stærk denne Beklagelse er, men jeg ved i hvert